

" எஸ்வரனின் துணையின் மற்றும் அன்பு நிறைந்த ஆழ்ந்த நினைவு அக்னியின் அனுபவம் "

யார் நெருக்கத்தில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் சம்மானவர்கள் ஆகிறார்கள். எப்படி சாகார ரூபத்தில் நெருக்கத்தில் இருக்கிறார்கள், அதே போலவே அன்பு நிறைந்த ஆழமான நினைவிலும் (லகனிலும்) பாப்தாதாவின் இதய சிம்மாசனதாரியாக இருக்கிறார்களா? எப்படி உடலால் அருகில் இருக்கிறார்களோ அதே போல் மனதாலும் அருகில் இருக்கிறார்களா? எப்படி வெளி நாட்டில் இருப்பவர்கள் உடலால் தூரமாக இருந்த போதிலும் மனதால் எப்பொழுதும் அருகில் இருக்கிறார்கள், பாப்தாதாவின் துணைவர்களாகவோ எப்பொழுதும் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு நேரமும் துணைவர்களாகி துணையின் அனுபவம் செய்கிறார்கள். அதே போல் எப்பொழுதும் நீங்களும் சாட்சியாக ஆவது மற்றும் துணைவனோடு இருக்கும் அனுபவத்தைச் செய்கிறார்களா? எப்படி பந்தனத்தில் இருக்கும் கோபியர்கள் ஒவ்வொரு மூச்சு, ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் பாபா, பாபா என்று கூறி அதிலேயே தன்னை மறந்து இருக்கிறார்கள், எப்படி வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு (பாபாவை) சந்திக்க வேண்டும் என்ற தூடிப்பு இருக்கிறது. அதே போலவே ஒவ்வொரு நேரமும் நினைவின் தூடிப்பில் இருக்கிறார்களா அல்லது சாதாரண நினைவில் இருக்கிறார்களா? நாமோ பாபாவினுடையவர்களாக இருக்கவே இருக்கிறோம், நாம் நெருக்கத்தில் தான் இருக்கிறோம், நாமோ சமர்ப்பணமாகவே ஆகியிருக்கிறோம், எங்களுக்கு இருப்பதோ ஒரு பாபா மட்டும் தான் என்ற இந்த எண்ணங்களினால் மட்டும் திருப்தியாகி விடவில்லையே?

அன்பு நிறைந்த ஆழமான நினைவு (லகன்) அக்னியில் தன்னுடைய கடந்த கால சம்ஸ்காரம் மற்றும் சுபாவம் மேலும் மற்ற ஆத்மாக்களின் தூக்கம் நிறைந்த சம்ஸ்காரம் மற்றும் சுபாவத்தை பஸ்பம் செய்யும் அளவிற்கு தன்னுடைய லகனின் அக்னி உணர்வில் வருகிறதா? ஞானம் மூலமாக மற்றும் அன்பு நெருக்கம் மூலமாக சம்ஸ்காரத்தின் மாற்றத்தையோ செய்கிறார்கள். ஆனால் அதில் காலம் எடுக்கிறது. அழிக்கப்பட்ட சம்ஸ்காரம் சில நேரம் மீண்டும் பிரத்யக்ஷம் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது லகனின் அக்னியில் பஸ்பம் செய்வதற்கான நேரம் ஆகும். அதன் மூலம் அந்த சம்ஸ்காரத்தின் பெயர் அடையாளமே இருக்க வேண்டாம்.

இந்த முக்கியக்கான யுக்தி எது? அதாவது இந்த லகனின் அக்னியை உருவாக்குவதற்கான யுக்தி மற்றும் தீக்குச்சி எது? தீக்குச்சியினால் நெருப்பை எரிய வைக்கிறார்கள் இல்லையா? அப்படி இந்த அக்னியை சுடர்விடச் செய்வதற்கான தீக்குச்சி எது? அந்த ஒரு வார்த்தை எது? உறுதியான எண்ணம் என்றால் இறந்து விடுவோம், அழிந்து விடுவோம் என்பதாகும். ஆனால் செய்தே ஆக வேண்டும். செய்யத் தான் வேண்டும், ஆகத் தான் வேண்டும், செய்து கொண்டே இருக்கிறோம், ஆகியே விடும், கவனமோ இருக்கிறது, மேலும் உணரவும் செய்கிறோம் என்று இப்படி யோசிப்பதும் ஒருவிதத்தில் அணைந்து விட்ட தீக்குச்சி ஆகும். அடிக்கடி கடின உழைப்பும் செய்கிறார்கள், நேரத்தையும் ஈடுபடுத்துகிறார்கள் ஆனால் அக்னி சுடர்விட்டு எரிவதில்லை. இதற்கான காரணம், எண்ணம் என்ற விதை உறுதி என்ற சாரம் நிறைந்ததாக இல்லை அதாவது காலியாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பழுத்தின் எதிர்பார்ப்பாக என்ன வைக்கிறார்களோ மற்றும் எதிர்காலத்தை யோசிக்கிறார்களோ அது நிறை வேறாமல் ஆகிவிடுகிறது மேலும் உழைப்பு அதிகம், பிராப்தியை குறைவாகப் பார்க்கிறார்கள் என்றால் மனமுடைந்து மற்றும் அலட்சியமானவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அதனால் தான் "செய்யத் தான் செய்கிறோம் ஆனால் கிடைப்பதில்லை என்றால் என்ன செய்வது, எங்களுடைய பங்கே அந்த மாதிரி" என்று கூறுகிறார்கள். இது மனமுடைந்து போவது மற்றும் அலட்சியத்தின் பலன் கொடுக்காத எண்ணம் ஆகும்.

மற்ற ஆத்மாக்களுக்கு சங்கமயுக்த்தின் விசேஷமாக நீங்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? அனைவருக்கும் அசம்பவத்தை சம்பவமாக்கும் சங்கமயுக்கம் என்று கூறுகிறார்கள். எந்த விஷயத்தை முழு உலகமும் அசம்பவம் என்று நினைக்கிறதோ அதைச் சம்பவம் ஆக்குவதற்கான யுகம் இது தான். எனவே தனக்கும் எது கடினம் மற்றும் அசம்பவமாக அனுபவம் ஆகிறதோ அதை ஒரு நொடியில் சம்பவம் ஆக்குவது என்ற இது தான் உறுதியான எண்ணம் ஆகும். சுலபமாக மற்றும் சம்பவமாகுவதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவது ஒன்றும் பெரிய விஷயமில்லை. ஆனால் அசம்பவத்தை சம்பவமாக்குவது, அதுவும் உறுதியான எண்ணத்தினால் செய்வது, இது தான் கௌரவமாகத் தேர்க்கி

பெறுபவரின் அடையாளமாகும். இப்பொழுது இந்தப் புதுமையைச் செய்து காண்பியுங்கள். அப்பொழுது தான் இந்த புதுமைக்காக மதிப்பெண்கள் தருவோம். எப்படி மாணவன் ஒவ்வொரு வருடத்தின் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் எத்தனை சதவிகிதம் பெற்று இருக்கிறேன் என்று மொத்த ரிசல்ட்டையும் பார்க்கிறார். அதே போல எந்த விஷயத்தில் ஏறும் கலை இருந்தது, எந்த முயற்சியின் ஆதாரத்தில் ஏறும் கலை இருந்தது மற்றும் எந்தப் பாடத்தில் குறை இருந்தது என்ற தன்னுடைய ரிசல்ட்டைப் பாருங்கள், அந்த முழுக் கணக்கையும் எடுங்கள். பாராட்டுக்களையும் பாப்தாதா எப்பொழுதும் கொடுக்கிறார் ஏனென்றால், உலகின் விசேஷமான நாளே இது தான் இல்லையா? இயற்கை தாசி ஆகிறது, ஆனால் தாசியின் தாசியாக ஒருபொழுதும் ஆகாதீர்கள். மேலும் தாசனாவதற்கான அடையாளமாக உதாசி அதாவது சோர்வு இருக்கும். ஏதாவது சம்ஸ்காரம் மற்றும் சுபாவத்தின் தாசனாக ஆகிறீர்கள் என்றால் அப்பொழுது உதாஸ் அதாவது சோர்வற்றவராக ஆகிறீர்கள். நல்லது.

08.07.2012 காலை முரளி ஓம் சாந்தி

அவ்யக்த பாப்தாதா (ரிவெஸ் 02-02-1975) மதுபன்

” சுயசிந்தனையாளர், நற்சிந்தனையாளர் மற்றும் உலகை மாற்றம் செய்பவர் ”

இன்று பாப்தாதா முழு சேனையின் தற்சமயத்து ரிசல்ட்டைப் (முடிவை) பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த ரிசல்ட்டை விசேஷமாக மூன்று விஷயங்களில் பார்த்தோம். எப்படி முக்கியமான நான்கு பாடங்கள் இருக்கின்றன, அதே போலவே இந்த நான்கு பாடங்களின் ரிசல்ட்டை மூன்று நிலைகளில் பார்த்தோம். அந்த மூன்று நிலைகள் யாவை?

முதல் நிலை - தனக்காக சுயசிந்தனையாளராக எவ்வளவு ஆகியிருக்கிறார்?

இரண்டாவது நிலை - நெருங்கிய உறவு மற்றும் தொடர்பில் நற்சிந்தனையாளராக எவ்வளவு ஆகியிருக்கிறார்? மூன்றாவது நிலை - உலக சேவையைப் பற்றி. அதில் உலகை மாற்றம் செய்பவராக எதுவரை ஆகி யிருக்கிறார்? பரிவர்த்தனையின் நிலை மற்றும் சதவிகிதம் எவ்வளவு பிரத்யக்ஷ ரூபத்தில் ஆகி யிருக்கிறது?

இந்த மூன்று நிலைகளின் ரிசல்ட்டினால் நான்கு பாடங்களின் ரிசல்ட்டும் தெளிவாகி விடுகிறது. முக்கியமானதோ முதல் நிலையாகும். சுயசிந்தனையாளராக எவ்வளவு ஆகியிருக்கிறார்? இதன் மேல் தான் மூன்று பாடங்களின் ரிசல்ட் ஆதாரமாக இருக்கிறது. முழு நாளூம் சுயசிந்தனையாளராக எவ்வளவு இருக்கிறேன் என்று சோதனை செய்யுங்கள்? எப்படி உலகை மாற்றம் செய்பவர் என்ற காரணத்தினால் உலகை மாற்றுவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள், நேரத்தையும் நிச்சயம் செய்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள், விதி மூலமாக புத்தியின் விதவிதமான திட்டங்கள் மற்றும் எண்ணமும் ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறது அதே போல் சுயசிந்தனையாளராகி, சம்பூர்ணம் ஆவதற்கான விதியை ஒவ்வொரு நாளூம் புதிய ரூபத்தில், புதிய வழிகளினால் யோசிக்கிறீர்களா? ரிசல்ட்டின் படி மூன்றாவது நிலையின் திட்டங்களை அதிகமாக உருவாக்குகிறீர்கள். முதல் நிலையின் திட்டங்களுக்காக சில நேரம் ஊக்கம் மற்றும் உற்சாகத்தில் செல்கிறீர்கள். மேலும் சில நேரம், நேரம் கவனத்தை ஈர்க்கிறது மற்றும் ஏதாவது பிரச்சனை, ஏதாவது பாடத்தின் ரிசல்ட் கவனத்தை ஈர்க்கிறது, ஆனால் அந்த கவனம் தீவிர வேகத்தின் சொருபத்தில் அற்பகாலம் இருக்கிறது.

இரண்டாவது நிலை - நற்சிந்தனையாளரின் ரிசல்ட்டில் சுயசிந்தனையாளரை விட தற்சமயம் சதவிகிதம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் வெற்றி மற்றும் காரியம் நிறைவேறுவது. மேலும் சுயத்தின் நிலையின் சம்பூர்ண நிலை எது வரை முதல் நிலை வேகமான ரூபத்தின் ரிசல்ட் வரை சென்றடையவில்லையோ அது வரை ஆக முடியாது. அதற்காக தனக்காக தன்னுடைய திட்டத்தை உருவாக்குங்கள். நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நிகழ்ச்சிகள் உருவாகின்றன, அற்ப காலத்து மூன்னேற்றும் அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் நிரந்தரமான மூன்னேற்றத்திற்கான சாதனம் சுயசிந்தனையாளர் ஆவது.

தற்சமயத்திற்கு ஏற்றபடி முயற்சி செய்வதின் வேகம் சிந்தனை செய்வதற்குப் பதிலாக கவலைப் படும் சொருபத்தில் இருக்க வேண்டும். சேவைக்கான விசேஷ நிகழ்ச்சிகளையோ உருவாக்குகிறீர்கள், எப்படி வெற்றியடையச் செய்வது, அதற்காகவும் இரவையும் பகலையும் சமமாக்கி விடுகிறீர்கள், கவலையும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கவலை சுக சொருபமான கவலை ஆகும். அனேக விதமான கவலைகளை அகற்றக்கூடியது இந்தக் கவலை ஆகும். எப்படி அனைத்து பந்தனங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதற்காக ஒரு நல்ல பந்தனத்தில் தன்னை கட்டிப்போடுகிறீர்கள், இந்த பந்தனத்தின் பெயர் பந்தனம் என்று இருந்தாலும் அது பந்தனமற்றவராக ஆக்கிவிடுகிறது. அதே போலவே இதனுடைய பெயர் கவலை ஆகும் ஆனால் இதனுடைய பிராப்தி தந்தை மூலமான ஆஸ்திக்கானது. அதே போலவே இந்தக்

கவலையிலிருந்து எப்பொழுதும் திருப்தியாக, மகிழ்ச்சியாக மற்றும் எப்பொழுதும் தாமரை மலருக்குச் சமமாக இருப்பதற்கான நிலை மற்றும் ஸ்டேஜ் கலபாமாக ஆகிவிடுகிறது.

எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இல்லை என்று தற்சமயம் எண்ணமோ உருவாகிறது மேலும். இந்தக் கவலையோ இருக்கவே இருக்கிறது. இது நடக்க வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்யலாமா, இதைச் செய்யலாமா, இதுவோ கவலைக்கான ரூபம் ஆகும். ஆனால் கவலைக்கான சொருபம் நடப்பது மற்றும் செய்வதாக இருக்கிறது, ஆவது மற்றும் ஆக்குவதாக இருக்கிறது, ஆக வேண்டும் என்ற இது கவலைக்கான சொருபம் இல்லை. எதுவரை தனக்காக விசேஷ விதியை கடைபிடிக்கவில்லையோ அது வரை அது கவலைக்கான சொருபமாக இருக்காது. அந்த விசேஷ விதி எது? இதைத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? எந்த புது விஷயத்தை சொல்வீர்கள்? விதியின் சித்தி தென்படுகிறதா? பழைய விதியை செய்து செய்து விதியின் ரூபமாகவே இருக்கவில்லை. மற்றபடி இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டியது இருக்கிறது?

செய்யும் கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு அலட்சியம் ஏன் ஏற்படுகிறது? எதுவரை நேரத்தின் முடிவடையும் விஷயம் புத்தியில் நிச்சயமாக இல்லை என்பது தான் முக்கியமான விஷயம் ஆகும். நிச்சயமாக நடக்காத காரணத்தினால் கவலையற்று இருக்கிறீர்களா? அப்படி சேவைத் திட்டத்தில் நேரத்தை நிச்சயம் செய்கிறீர்களா? அப்பொழுதிலிருந்து கவலையற்று இருப்பது முடிவடைந்து விடுகிறது. அது போலவே தன்னுடைய சுயமுன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒருவேளை நேரத்தை நிச்சயம் செய்கிறீர்கள் என்றால் அதனுடைய விசேஷ ரிசல்ட்டை அனுபவம் செய்கிறீர்கள் இல்லையா? எப்படி விசேஷமாக ஒரு மாதத்தில் நினைவு யாத்திரையின் புரோகிராமை நிச்சயம் செய்கிறீர்கள் என்றால் நாலாபுறத்திலும் விசேஷமான வாயுமண்டலம் மேலும் ரிசல்ட், விதியின் சித்தி சொருபமாக உடனடி பலனின் ரூபத்தில் பார்த்தீர்கள். அதே போலவே தன்னுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எதுவரை இவ்வளவு நேரத்திற்குள் ஒவ்வொரு விசேஷத்தின் வெற்றி சொருபமாக ஆகத்தான் தான் வேண்டும் என்று நேரத்தை நிச்சயம் செய்யவில்லையோ மற்றும் நேரத்தின் சூழ்நிலை மூலம் சுயசிந்தனையின் கூடவே நற்சிந்தனையாளராகவும் ஆகத்தான் வேண்டும், அதுவரை வெற்றி சொருபமானவராக எப்படி ஆவீர்கள்? எனவே தனக்கு, தானே ஆசிரியராகி எதுவரை தன்னை இந்த பந்தனத்தில் கட்டிப்போடவில்லையோ அது வரை மற்ற ஆத்மாக்களையும் அனைத்து பந்தனங்களிலிருந்தும் நிரந்தரமாக விடுதலை செய்ய முடியாது. புரிந்ததா!

இப்பொழுது என்ன செய்வீர்கள்? எப்படி சேவையில் விதவிதமான தலைப்புகளின் வாரம் மற்றும் மாதத்தை கொண்டாடுகிறீர்கள். அதே போலவே சேவையின் கூடவே தனக்காக விதவிதமான யுக்திகளின் ஆதாரத்தில் நேரத்தை நிச்சயம் செய்யுங்கள்.

இந்த வருடம் பிரத்யேகமாக இந்த முயற்சி செய்வதற்கானது. நேரமோ இப்பொழுதும் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது. ஆனால் அதே போலவே இன்னும் வரும் நாட்களில் தனக்காக விசேஷமாக நேரம் இன்னும் குறைவாகவே கிடைக்கும். பின்பு என்ன செய்வீர்கள்? எப்படி இன்றைய மனிதர்களும் முன்போ இருந்தாலும் நேரம் கிடைத்தது, ஆனால் இப்பொழுதோ அந்த நேரமும் கிடைப்பதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதே போல் தனக்காக தன்னுடைய இந்த முறையீடு இருந்து விட வேண்டாம். தனக்காக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையோ செய்யவில்லை, ஏனென்றால், நேரம் எவ்வளவு அருகில் வந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதன் பிரகாரம் இவ்வளவு உலகின் ஆத்மாக்களுக்கு மகாதானம் மற்றும் வரதானத்தின் பிரசாத்ததை கொடுப்பதிலேயே நேரம் சென்றுவிடும். எனவே சுயசிந்தனையாளர் ஆவதற்கான நேரம் அதிகம் இல்லை. நல்லது.

அந்த மாதிரி எப்பொழுதும் மகாதானி, அனைத்து வரதானி, சுயசிந்தனையாளர் மற்றும் நற்சிந்தனையாளர், உலகின் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்காக எப்பொழுதுமே உயர்ந்த மற்றும் சுயநலமற்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற பாவனை இருக்க வேண்டும். அபகாரிகள் மேலும் உபகாரம் செய்வதற்கான உயர்ந்த சக்தி இருக்க வேண்டும்.

அபகாரிகள் மீது உபகாரம் செய்யுங்கள் (அவ்யக்த முரளியிலிருந்து)

மனசேவை செய்வதற்காக அனைவருக்காக எப்பொழுதுமே உயர்ந்த மற்றும் சுயநலமற்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற பாவனை இருக்க வேண்டும். அபகாரிகள் மேலும் உபகாரம் செய்வதற்கான உயர்ந்த சக்தி இருக்க வேண்டும்.

எப்பொழுதும் வள்ளல்தன்மையின் பாவனை இருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் சுயபரிவர்த்தனை, சுயத்தின் உயர்ந்த காரியம் மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் உயர்ந்த காரியம் செய்வதற்கான தூண்டுதல் செய்பவராக இருக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட எந்தவொரு ஆக்மா நெருக்கத்தில் வந்தாலும், அவர் உயர்ந்த குணமுடையவராகவோ அல்லது தாழ்ந்த குணமுடையவராகவோ இருந்தாலும், அனைவருக்காகவும் நற்சிந்தனையாளர் ஆகி அதாவது அபகாரிகள் மீது உபகாரம் செய்பவராக இருக்க வேண்டும். ஒருபொழுதும் எந்த ஆக்மாவிற்காகவும் வெறுப்பு நிறைந்த பாரவை இருக்க வேண்டாம். ஏனென்றால், இவர் அஞ்ஞானத்தின் வசமாகியிருக்கிறார் அதாவது அறியாத குழந்தை என்று தெரிந்திருக்கிறீர்கள். அறியாத குழந்தையின் எந்தவொரு காரியத்தின் மீதும் வெறுப்பு ஏற்படுவதில்லை. அந்தக் குழந்தையின் மேல் இன்னும் இருக்கம் மற்றும் அன்பு தான் வரும்.

எப்படி பாப்தாதா எப்பொழுதும் குழந்தைகளின் ஓவ்வொரு அடியிலும் சகயோகியாக இருக்கிறார் மேலும் கடைசி வரை இருப்பார். தந்தைக்கு யார் மேலேயும் வெறுப்பு ஏற்படுவதில்லை. எப்பொழுதும் அபகாரிகள் மீது கூட நற்சிந்தனையாளராக இருக்கிறார். அதே போல் தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஓவ்வொரு ஆக்மாவின் பொருட்டும் எப்பொழுதும் நல்லுணர்வு மற்றும் பாவனையை வையுங்கள். இவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார் என்று இதை யோசிப்பதற்குப் பதிலாக இந்த ஆக்மாவிற்கு நன்மை எப்படி ஏற்படும் என்று யோசியுங்கள். அப்பொழுது தான் நற்சிந்தனையாளர் அல்லது உலகிற்கு நன்மை செய்யும் ஆக்மா என்று கூறுவோம். யாராவது தகாத வார்த்தையால் திட்டினாலும், பொய்யான குற்றத்தைச் சமத்தினாலும் உங்களுக்கு கோபம் வரக்கூடாது. அபகாரியின் மீது கூட உபகாரம் செய்வது, இது தான் பிராமணர்களின் காரியம் ஆகும். அவர் தீய வார்த்தையால் திட்டட்டும் நீங்கள் அவரை அன்போடு அரவணையுங்கள், இது தான் அதிசய காரியம் ஆகும். இதைத் தான் பரிவர்த்தனை (மாற்றம்) என்று கூறுவது. அரவணைப்பவரை அரவணைப்பது என்பது ஒன்றும் பெரிய விஷயம் இல்லை ஆனால் நிந்தனை செய்பவரை உண்மையான நண்பன் என்று மனதால் ஏற்றுக் கொண்டால் அப்பொழுது தான் உபகாரம் செய்பவர் என்று கூறுவோம். அப்படி நன்மை செய்யும் பாவனை மற்றும் உள்ளுணர்வு வைத்து எந்த ஆக்மாவிற்கும் பாலனை செய்தீர்கள் என்றால் எப்படிப்பட்ட அபகாரி ஆக்மாவையும் தன்னுடைய பாலனையினால் உபகாரியாக மாற்ற முடியும். எப்படிப்பட்ட பதீத ஆக்மாவை யும் பதீத பாவனியின் உள்ளுணர்வு மூலம் பாவனமாக மாற்ற முடியும். எப்படி தாய் குழந்தையின் பலஹீனங்கள் மற்றும் குறைகளைப் பார்ப்பதில்லை. குழந்தையை சரி செய்வதற்கான எண்ணம் தான் இருக்கும். அப்படி இந்த பாலனை செய்வதற்கான காரியம் இந்த ரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதினால் சரியாக நடக்க முடியும்.

திருப்தியாக இருப்பவரை திருப்தியாக வைத்துக் கொள்வது, அன்பானவருக்கு அன்பு கொடுப்பது, சகயோகியினுடன் சகயோகி ஆவது என்ற இவைகள் மகாவீர்த்தன்மை ஆகாது. ஆனால் யார் எவ்வளவு தான் சகயோகம் கொடுக்காதவராக இருந்தாலும் தன்னுடைய சகயோகத்தின் சக்தி மூலம் சகயோகம் செய்யாதவரையும் சகயோகியாக ஆக்குவது என்ற இதைத் தான் மகாவீர்த்தன்மை என்று கூறுவது. பலஹீனமானவரை பலஹீனமானவர் என்று நினைத்து விட்டு விடாதீர்கள். ஆனால் அவருக்கு பலம் கொடுத்து பலம் நிறைந்தவராக ஆக்குங்கள், பலஹீனமானவரை உயரே தாண்டிச் செல்வதற்கு தகுதி யானவராக ஆக்குங்கள். அப்பொழுது தான் மகாவீர் மற்றும் அனைவர் மேலும் உபகாரம் செய்பவர் என்று கூறுவோம். நல்லது.

வரதானம் - பொறுப்புணர்வின் பயிற்சி மூலமாக தன்னுடைய மற்றும் அனைவரின் வளர்ச்சியை செய்யக்கூடிய விலகிய மற்றும் அன்பானவர் ஆகுக.

பொறுப்பானவர் ஆவதற்கான பங்கு விலகியவர் மற்றும் அன்பானவராக ஆக்குகிறது. ஒருவேளை பொறுப்புணர்விற்கான பயிற்சி இயல்பாகவும் மற்றும் சுலபமாகவும் இருக்கிறது என்றால் எப்பொழுதும் தன்னுடைய வளர்ச்சி மற்றும் அனைவரின் வளர்ச்சி ஓவ்வொரு அடியிலும் அடங்கியிருக்கிறது. அந்த ஆக்மாக்களின் பாதம் பூமியில் இல்லை, ஆனால் மேடையில் இருக்கிறது. பொறுப்பாளர் ஆகியிருக்கும் ஆக்மாக்களுக்கு உலகின் எதிரில் தந்தைக்குச் சமமாக ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறேன் என்ற நினைவு சொருபத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்.

கலோகன் - கக வள்ளலின் குழந்தைகள் எப்பொழுதும் ககத்தின் ஊஞ்சலிலேயே ஆடக் கொண்டிருங்கள், துக்கத்தின் அலைகளில் வராதீர்கள்.